

عنوان مقاله:

رقابت پذیری و پایداری شهرها در عصر جهانی شدن

محل انتشار:

اولین همایش رقابت پذیری و آینده تحولات شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمدتقی رضویان - عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مرتضی قورچی - عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

داود عیوضلو - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

رقابت پذیری و تقویت مزیت های رقابتی تبدیل به گفتمان غالب توسعه اقتصادی در دهه های گذشته شده است. این گفتمان مسلط تحت تاثیر اقتصاد نیولیبرال در تمام کشورهای دنیا با شدت متفاوت در حال حاکم شدن است. این مقاله مروری با بررسی ادبیات رقابت پذیری به بررسی این مفهوم در سطح جهانی و همچنین در ایران پرداخته است. مرور تعاریف رقابت پذیری و الگوهای اصلی برای ارتقاء سطح رقابت پذیری شهرها نشان می دهد که از لحاظ تعاریف، اتفاق نظر بین اندیشمندان از لحاظ تعریف و مفهوم رقابت پذیری وجود ندارد. همچنین نتایج تحقیق نشان می دهد که از لحاظ پایداری نیز، رقابت پذیری با اصول توسعه پایدار مطابقت ندارد. بطوریکه هم در تعاریف و هم در مدل های ارائه شده، همچنانکه لو و هیلیر معتقد هستند از طریق غایب سازی و غیریت سازی، محیط زیست به فراموشی سپرده می شود. همچنین نمی توان بطور کلی از مدلی جامع برای شهرهای جهان سخن گفت، زیرا که مزیت های رقابتی در زمان و مکان ها مختلف بوده و متناسب با شرایط زمانی و مکانی اهمیت متفاوتی پیدا می کنند. مرور شرایط ایران نشان می دهد که با توجه به شرایط محیط زیستی ایران، این عامل در حال حاضر و همچنین در آینده نقش بیشتری در ارتقاء و یا کاهش رقابت-پذیری شهرهای ایران ایفاء خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

رقابت پذیری، غایب و غیریت؛ پایداری؛ ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/815972>

